هرگاه خدمتکارِ یکی از شما برایش غذا آورد، اگر او را با خود - سرِ سفره - ننشاند، لااقل یکی دو لقمه به او بدهد؛ زیرا او زحمت تهیه ی غذا را کشیده است.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إِذَا أَتَى أَحَدَكُمْ خَادِمُهُ بِطَعَامِهِ، فَإِنْ لَمْ يُجْلِسْهُ مَعَهُ، فَلْيُنَاوِلْهُ لُقْمَةً أَوْ لُقْمَتَيْنِ أَوْ أُكْلَةً أَوْ أُكْلَتَيْنِ؛ فَإِنَّهُ وَلِيَ عِلاَجَهُ»: «هرگاه خدمتکارِ یکی از شما برایش غذا آورد، اگر او را با خود - سرِ سفره - ننشاند، لااقل یکی دو لقمه به او بدهد؛ زیرا او زحمت تهیه ی غذا را کشیده است».

[صحیح است] [متفق علیه]

در این حدیث آمده که چون خدمتکار یا برده ای غذایی را برای آقایش تدارک دید، از مروت و جوانمردی و خوشرفتاری است که آقایش چیزی از این غذا به او بدهد و او را از آن محروم نکند؛ چون برای درست کردن آن زحمت کشیده و غذا را برای او آماده کرده است؛ و درست نیست که این برده از این غذا نچشد؛ بلکه آقایش از آن غذا به وی بدهد تا دلش را به دست آورده و خستگی اش را به در آرد.

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/58192